

[Korsgaard.]

Det, jeg vil værne, er Funktionæren. Jeg mener, at han i andet Led er knyttet til Virksomheden, og at det er urimeligt, at han ikke skal have Lov til at flytte ud i Nabokommunen og derigennem ogsaa, maa- aske, opnaa nogen Skattelettelse. Det forhindres ved en Lovgivning som den foreslaaede.

Det bliver i hvert Tilfælde en Vanskeliggørelse af Udflytning til friere Forhold, og det finder jeg uheldigt. Men saa specielt Statstjenestemændene. Ministeren er jo næsten bedrøvet, idet han siger, at det har man altsaa for sin gode Vilje. Ja, der kan komme saa meget af en god Vilje. Men hvad var det, de Konservative havde stillet Forslag om i et foreløbigt Ændringsforslag? Det var om dette, at hvor en Tjenestemand faar sit Stedtillæg fastlagt i hvert Fald delvis paa Grundlag af en høj Skatteprocent, skulde han betale Erhvervsskat, naar han flyttede ud i en anden Kommune. Det er muligt, at denne Regel ikke kan gennemføres, men jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at vi aldrig har givet Tilsagn om, at vi vilde gaa med til noget i Retning af en generel Ordning, som her foreslaas. Den er i mange Tilfælde helt urimelig, og hvis man nu, som det kunde se ud til, vil give det Udseende af, at det egentlig er de Konservative, der har sat Hjulet i Gang, og at det egentlig er vor Skyld at Tjenestemændene maaske kommer ind under Erhvervsbeskatningen, siger jeg til den højtærede Minister: Nej. Ministeren mener at have den glimrende Egenskab at kunne erkende en Fejl. Her er der Mulighed for endnu en Gang at vise denne Egenskab ved at sige: under disse Omstændigheder er det en Fejl, at vi har taget Tjenestemændene med; vi stiller ved tredje Behandling Forslag om at faa dem ud igen. (*Christmas Møller*: Saa stiller vi dem). Vi stemmer imod det ved denne Lejlighed, men saa ved jeg ikke, om vi senere skal stille Forslag om at tage dem ud. Men Lejligheden er her jo. Saa maa Flertallet ogsaa vide, at lader de det staa, er det sandelig paa Regeringspartiernes eget og fulde Ansvar. (Ophold).

Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg spurgte Formanden, hvor lang Tid jeg har tilbage. Det kan Formanden ikke oplyse. Jeg maa henstille, at man i Udvalget for Forretningsordenen tager under Overvejelse at anskaffe en Urskive, hvorpaa man kan se efterhaanden, hvorledes Tiden skrider, ellers ved man ikke, hvor man er henne.

Formanden: Jeg tager Anledning til at gøre opmærksom paa, at det ligger uden for Formandens Pligter at udføre Konsulentvirksomhed.

Korsgaard: Jeg vil altsaa med Hensyn til denne Skive — man kan jo ikke rette Ord til Formanden — sige, at en saadan kunde jo netop anbringes, uden at det betød en forøget Byrde for nogen anden.

Med Hensyn til Aktieselskabsskatten argumenterede den højtærede Indenrigsminister ud fra det Synspunkt, at det var en rimelig Forhøjelse, der her blev foreslaaet. Det kan man jo strides om, det skal jeg ikke opholde mig ved, der er vi uenige. Men Ministeren sagde noget, som er helt forkert. Han sagde nemlig, at Aktieselskabsskatten til Staten bestemtes af Dividenden. Nej, det gør den ikke. Der kan komme visse Lempelser ved Henlæggelser, men stort set bestemmes Skatten af det, som Aktieselskabet har indtjent. Fremøje siger Ministeren, at der ikke er sket Forhøjelser af Statsaktieselskabsskatten i de senere Aar. Ikke lovmæssigt, men faktisk, thi naar man har forhøjet Indkomstbeskatningen med en eller anden Procent, er Aktieselskabsbeskatningen automatisk fulgt med. Der har altsaa fundet en Forhøjelse Sted, saa jeg kan ikke se, at der ikke er god Grund til at sammenholde de to Ting.

Hvad endelig angaar det sidste og for saa vidt ikke saa betydningsfulde Spørgsmaal, om Arbejdsgivernes Pligt til at tilbageholde Pengen, maa jeg fastholde, at jeg vil finde det rimeligt, at det offentlige først og fremmest gør, hvad det kan gøre, uden at ulejlige andre. Men ogsaa paa dette Omraade synes jeg, Ministeriet mangler Forstaaelse af, hvad man skylder Erhvervs- livet.

Nøhr: Jeg skal ikke give noget længere Bidrag til denne Debat, som jo efterhaanden allerede har varet meget længe, men jeg har en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem gav nu en Forklaring af, hvad hans Mening eller Tanke havde været med hans Udtalelse om Hensyntagen til Mellemindtægterne og med hans Partis Ændringsforslag her ved anden Behandling. Hvad det ærede Medlems Tanke har været, kan jeg naturligvis ikke blande mig i, men jeg fastholder over for det ærede Medlems Udtalelser, hvad han jo heller ikke gjorde Forsøg paa at bestride, at det konservative Ændringsforslag om, at man